

ŠKOLNÍ ČASOPIS

EDISONKA

KULTURA A VOLNÝ ČAS

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

Vítáme vás u dalšího čísla časopisu Edisonka, které je tentokrát věnováno kultuře a volnému času v našem lázeňském městě. Uvnitř se dočtete nejen o tom, kam v Teplicích za kulturou či kroužkem, ale také o zajímavých místech, která pak snadno naleznete na mapě uprostřed čísla. Jednotlivá místa jsou označena číslicí v nadpisech článků, tu samou číslicí pak najdete i ve zmiňované mapě.

Teplicím jsou věnovány strany 8 - 45.

V úvodu časopisu pak naleznete shrnutí uplynulých školních akcí. V závěru čísla pak také najdete staré dobré rubriky, jako Vaříme s blondýnou nebo Vychytávky. To vše a mnohem víc uvnitř časopisu Edisonka.

Přejeme vám pěkné čtení,

Vaše redakce

ČLENOVÉ REDAKCE:

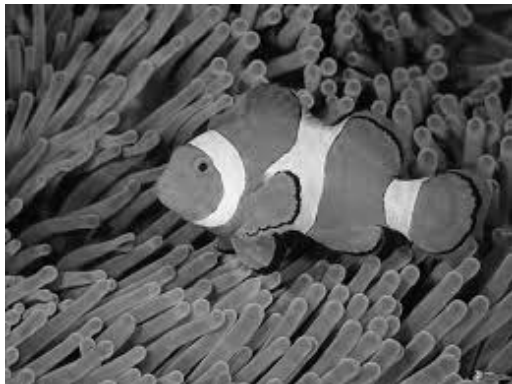
Fišerová Adéla (9. A) (-adfi-)
Schiller Pavel (9. A) (-schpa-)
Lukešová Barbora (9. C) (-balu-)
Adltová Nikol (8. A) (-adni-)
Mudrik Jakub (8. B) (-jamu-)
Chmelová Adéla (8. C) (-mech-)
Vavanová Ana (8. C) (-vana-)
Cilichová Veronika (7. A) (-veci-)
Kotková Jana (7. A) (-jako-)
Rusnák Marek (7. A) (-ruma-)
Pilná Šárka (6. B) (-sapi-)
Radníková Zuzana (6. B) (-zura-)
Schillerová Alena (6. B) (-schal-)

Ze školních akcí

Filipíny

V březnu jsme, jako každý rok, šli všichni žáci z druhého stupně na vzdělávací program do kina Květen.

Vzdělávací program zajišťuje projekt Planeta Země 3000.

Na jejich webových stránkách se o projektu dozvíme přesně, že je to: „unikátní, populárně naučný, multipředmětově zaměřený vzdělávací projekt s přírodovědně – historicko - zeměpisným přesahem určený pro žáky 4. - 9. tříd základních škol, studenty gymnázií a středních škol v celé České republice.“

Letos byl projekt zaměřen na Filipíny. Nejenže byl v kině promítán cestopisný film o Filipínách, kterým provázal, nám již známý, cestovatel Adam, ale k tomu byli v sále další dva průvodci, kteří film doplňovali dalšími informacemi.

Nejprve jsme se všichni pohodlně usadily a až potom to začalo. První věc, která mě zaujala, bylo intro. Pak už nám říkali spoustu dalších informací, že tam žije hodně druhů zvířat, rostlinstva apod.

Také nám přiblížili společenskou a kulturní situaci na Filipínách, popisovali nám jejich velikonoční zvyky, které byly poněkud děsivé. I tak se nám pořád velmi líbil a ještě jsme si k tomu užili pěknou procházku zpět do školy.

-veci-

LYŽAŘSKÝ KURZ

Neděle 10. ledna. Pro většinu lidí, kteří uslyší toto datum, to bude zcela bezvýznamný den, ale pro mě ne. Zrovna v tento den jsme odjížděli na lyžařský kurz do Janských Lázní. Už si nepamatuji přesně, v kolik jsme odjížděli, ale mám takový pocit, že to bylo okolo 13. hodiny. Abych cestou neměla hlad, oběd jsem snědla už doma. Všichni jsme se sešli před školou. Každý měl nějaký kufr, nebo aspoň tašku plnou oblečení. Všichni jsme měli úsměv na tváři, bylo vidět, jak už se těšíme. Postupně jsme naskládali zavazadla, lyže nebo snowboardy do autobusu.

Všichni jsme čekali na ten moment, kdy se autobus rozjede a my už budeme na cestě. Autobus se konečně rozjel. Skoro všichni vytáhli telefony a začali poslouchat písničky, nebo hrát hry na telefonech. Po hodině a půl jsme zastavili v Mladé Boleslavi. Měli jsme možnost jít asi na 45 minut do zcela stejné Olympie, jako je u nás v Teplicích, nebo do McDonaldu. Já se rozhodla jít do „Mekáče“. Sice tam byla velká fronta, ale já jsem trpělivě čekala. Poté jsme zašli do Alberta a koupili jsme si tam zmrzlinu.

Bylo to super. Po další hodině jsme konečně dojeli do Janských Lázní. Všem holkám se hrozně líbilo, že mohly zůstat v autobusu a kluci museli vynášet zavazadla. Poté jsme si měli vybrat pokoje. Já, Verča Mařanová a Lenka Augustová jsme si vybraly největší pokoj s balkónem. Měli jsme chvilku času na vybalení a potom jsme šli na procházku po okolí. Všichni se hnedka začali koulovat. Bylo to super. Když jsme došli na vršek sjezdovky, hned jsme sešli dolů. Málo kdo to sešel. Hlavně jsme váleli sudy a dělali kotrmelce. Byla to sranda. Potom jsme přišli zpátky do penzionu a šli jsme na večeri.

Musím říct, že tam vařili stejně strašně, jako minulý rok. Už si přesně nepamatuji, co jsme v jaký den dělali, ale pamatuju si, že jsem hned první den nastoupila do 1. skupiny. Byla jsem tam sice jediná holka, stále jsem je brzdila a stále jsem padala, ale bylo to super, postupem času se k nám přidala Ája Pospíšilová. Skvělý bylo jezdit na lanovce, která vám ohřívala váš vymrzlý zadeček. Moc se mi líbily dvě diskotéky. Jedna byla docela nudná, protože nikdo nechtěl tancovat a hlavně nebylo možné dát nějak hudbu nahlas.

Ta druhá už stála za to, protože nás pan učitel Just donutil, že musíme všichni tancovat, jinak půjdeme spát. To se však nikomu nechtělo. Nakonec se to všechno změnilo a ten, kdo nechtěl, tak mohl odejít. Bylo to úplně super, moc se mi to líbilo. Nejlepší bylo, že s námi tancovali i deváťáci. Na ploužáky jsme se těšili asi nejvíce. Ale zpátky k lyžování. Lyžovat jsme chodili dvakrát denně. Všichni se naučili lyžovat i snowboardit

Sice jsem byla hrozně unavená, ale to mi vůbec nevadilo. Naštěstí se mi za celý lyžák nic nestalo. Musím říct, že tento lyžák byl mnohem lepší než ten minulý. Moc jsem si to užila. Moc ráda na to vzpomínám a těším se na další rok.

-mech-

NĚCO MÁLO Z HODIN HUDEBNÍ VÝCHOVY

Jak už jste si asi všimli, v minulém dílu časopisu (policejní složky) vyšla nová rubrika. Rubrika se bude jmenovat NĚCO MÁLO Z HODIN. Myslím si, že je docela zajímavé, co se učíme ve škole.

Antonio Lucio Vivaldi

Základní informace:

- Narodil se 4. března 1678 v Benátkách
- Zemřel 28 července 1741 ve Vídni
- Byl nazýván červený kněz - zrzavé vlasy
- Byl italským knězem, barokním hudebním skladatelem a houslový virtuos
- Autor skladby: Čtvero ročních dob

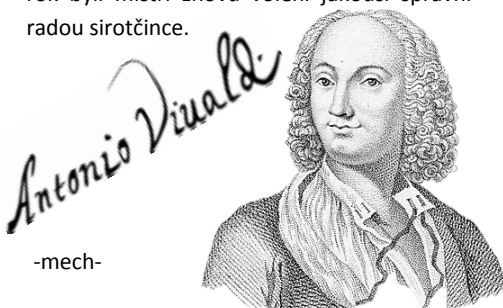
Opery:

- V 18. století byla opera v Benátkách nejpopulárnější formou zábavy a nejvýnosnější pro skladatele.
- Jeho první opera zazněla ve Vicenze, bylo to roku 1713 a jmenovala se -Ottone in villa.
- Jeho opery ze začátku neměly moc úspěch.
- Úspěch naopak měl projekt sedmi skladatelů - 11 árií.
- Další opera Arsilda regina di Ponto měla problémy s censurou, které vadil trochu lesbický motiv - Hrdinka Arsilda se totiž zamiluje do jiné ženy, o níž předpokládá, že je muž.

Život:

- Hned po narození byl pokřtěn porodní asistentkou. Pokřtěn byl kvůli zemětřesení, které v ten den Benátky postihlo.
- Jeho otec byl holič, ale zároveň hudebník i skladatel.
- Antonio získal základy hraní na housle od otce a později měl zaplacený lekce.
- Kromě intenzivního hudebního vzdělávání studoval teologii a v roce 1703 byl vysvěcen na kněze (25 let).
- Antonio trpěl vrozeným zúžením hrtanu – později měl astma.
- Na základě tohoto onemocnění byl nejprve osvobozen od povinnosti sloužit mše (1704) a v roce 1706 přestal být aktivním knězem zcela.
- 1. prosince 1703 se stal houslovým mistrem v sirotčinci.
- Funkce mistrů učitelů v sirotčinci nebyla zaměstnáním na dobu neurčitou, ale každý rok byli mistři znovu voleni jakousi správnou radou sirotčince.

-mech-

Z HODIN VKZ...

ALTERNATIVNÍ ZPŮSOBY STRAVOVÁNÍ

Alternativní výživa zahrnuje široké spektrum způsobů stravování, které se liší od našeho běžného nebo oficiálními odborníky doporučeného stravování.

Motivace, proč lidé volí alternativní výživu, jsou různé:

- snaha žít zdravěji, případně zhubnout
- nezabíjet zvířata a nekonzumovat jejich maso
- nekonzumovat potraviny zamořené škodlivinami prostředí a zpracované potravinářským průmyslem
- Často se také jedná o módní záležitost a protest proti všemu konvenčnímu.

Vegetariánství

Je způsob stravování, kdy člověk nejí některé živočišné produkty, hlavně tedy maso (včetně ryb a kuřat), sádlo, želatinu apod. Přesně řečeno vegetariáni nejí jatečné produkty, tedy nic, kvůli čemu bývá zvíře zabíjeno. Hovorově se zjednodušeně říká, že vegetariáni jsou ti, co nejí maso.

Důvody vegetariánství

Důvodů proč se člověk rozhodne jíst bezmasitou stravu, je několik a často se prolínají nebo přechází v čase jedna v druhou. Samotné nejezení masa je tedy většinou až následek nějakého rozhodnutí. Vnější znak vegetariána i vegana je nejezení masa, vnitřní znak je, 'proč' maso člověk nejí.

Zdravotní: Člověk dojde na základě nějaké informace k závěru, že jeho zdravotní potíže (případně jako preventivní opatření) by se daly vyřešit přechodem na vegetariánskou stravu.

Etické: Soucit se zvířaty. Láska ke všem zvířatům bez rozdílu rasy, pohlaví, podnebí, kontinentu.

Typy vegetariánství:

Za zakladatele vegetariánství bývá považován Pythagoras (6. století př. n. l.).

Hlavní typy vegetariánství jsou:

Demivegetariáni – nejedí pouze červené maso, ale drůbež, ryby ano. Nebývají považováni za pravé vegetariány.

Lakto-ovo-vegetariáni – nejedí maso, konzumují mléko, mléčné výrobky a vejce.

-mech-

Novinky v Teplicích

zimní stadion¹, skatepark²

Jak jistě víte, v našem lázeňském městečku se bude dít mnoho nových úprav. A jednou z nich je stavba nového zimního stadionu a nového skateparku. Kde bude a kdy? Dozvíte se z následujícího článku.

Před několika lety byl původní zimní stadion zbořen, ať už z jakýchkoli důvodů, a mnoho let se čeká na stavbu nového. Věřte, nevěřte, ten čas je tu! Nový zimní stadion bude stát.

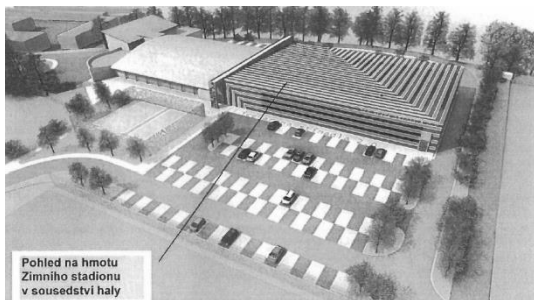
Do několika let má nový stadion stát u nové sportovní haly.

zde na obrázku vidíte, jak náš nový zimní stadion bude vypadat. Co myslíte, docela to ujde, ne? Taky se tak těšíte, až nebudete muset jezdit na tom příšerném rádobu kluzišti u hypernovy? A zabruslíte si normálně na krásném ledě? Já se na to těším ohromně moc.

Pokud se bojíte, že se vaši malí sourozenci nebo vaše ratolesti nebudou moct kvůli starším dětem začít učit jezdit na bruslích, nemusíte mít vůbec strach, pro menší zde bude na půjčení židlička nebo kostra držadla, o které se budou moci zapřít. Sice bude stadion o poznání menší, než ten původní, ale jistě svůj účel splní. Snad se již brzy dočkáme. Na místě původního stadionu pak vyrostе nové obchodní centrum.

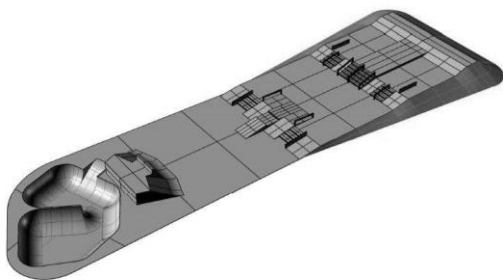

Milovníci skateboardů, peny-board a bmx kol, byli jste zhrzeni a zklamáni, že vám zbořili skateboardový parčík u Angru?

Můžete se těšit na nový. Tento parčík bude obsahovat několik částí.

Tou první je část streetová, kde se bude nacházet vše, co najdete na ulici jako lavičky, zábradlí a spousty dalších věcí, které najdete normálně na ulici. Bazénová část – část na pařby? Vůbec ne! Zde budou dva různě hluboké a různě tvarované bazény, ve kterých se taktéž jezdí na skatu.

Bude zde i in-line dráha, která bude okolo celého Angeru, bude mít tři různé okruhy, které budou propojeny a dohromady budou měřit jeden kilometr. Na dráhu pak budete moci na bruslích, kole, nebo si prostě jen na okruhu zaběhat.

V příštích letech se máme rozhodně na co těšit. Konečně nám přibude další místo pro volný čas. Když k tomu připočítáme fungující workoutové hřiště Na Valech, máme v Teplicích již spoustu míst pro moderní sporty.

-balu-

AQUACENTRUM³

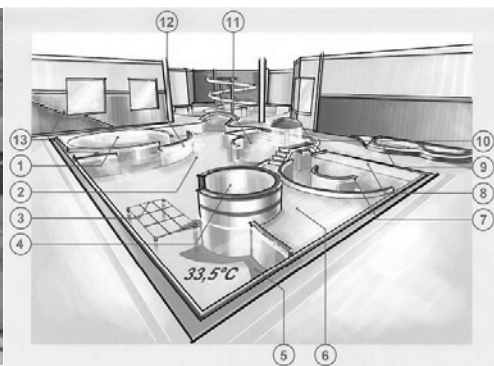
Aquacentrum bylo postaveno v roce 1996 za náhradu staré plavecké haly.

Aquacentrum se nachází v lázeňské zóně a nabízí 25 metrů plavání s tobogánem.

A také 3 squashové kurty plus minigolf a saunu. V této době by se mělo Aquacentrum zvětšovat a vylepšovat.

Podle náměstka primátora Hynka Hanzy jsou naplánovány úpravy stávajícího objektu bazénové haly, kdy do stávajícího vnitřního bazénu budou umístěny atrakce například divoká řeka, chrliče bublin, sedací lavice, lezecká síť, vodní tunel, skákací kruhový prostor, generátor vln a bazén pro nejmenší.

- ruma-

Ddm - Dům dětí a mládeže ⁴

Dům dětí a mládeže je místo, kde probíhají různé kroužky a zájmové činnosti. Jsou tu i soutěže a různé akce pro děti a mládež. Je tam i mimčo mamčo klub (pro maminky a miminka).

Málo kdo ví, že i v ddm je tancování. Sama na něj chodím. Jezdíme i na soutěže a vystoupení. Tancování je tam pro malé děti i pro velké. Tady máte od nás pár kroužků.

Kroužky jsou zábavné a plné pohybu.

Kroužky:

Estetické oddělení – Taneční

Estetické oddělení - keramické

Estetické oddělení - výtvarné a hudební

Technické oddělení

Sportovní oddělení - Florbal

Sportovní oddělení

Ddm má pro vás i něco na léto - *tábory*. Tábory mají fakt úžasné, sama jsem na jejich táboře byla a nikdy na něj nezapomenu.

Tábory:

4.7.2016 – 13.7.2016 Letní dětský tábor Klamika

11.7.2016 -15.7.2016 Příměstská rekreace pojdte s námi za zvířátky I

16.7.2016 – 30.7.2016 Letní dětský tábor Mexiko

18.7.2016 – 22.7.2016 Příměstská rekreace pojdte s námi za zvířátky II

18.7.2016 – 22.7.2016 Příměstská rekreace Industriáček

23.7.2016 – 6.8.2016 Letní dětský tábor U Jasanu

14.8.2016 – 27.8.2016 Letní dětský tábor Zbirožský potok

Více informací se dozvíte na www.ddmteplice.cz.

-zura-

-schal-

LÁZNĚ TEPLICE

ČÍSAŘSKÉ LÁZNĚ TEPLICE

Čísařské lázně jsou jednou z nejstarších budov severočeského města Teplice. Svě jméno mají díky léčebnému pobytu dvou císařů.

Historie: Budova v původní podobě byla postavena v roce 1845. V letech 1870 až 1872 byla podle plánu stavitele Ing. Adolfa Siegmunda budova zcela přestavěna. Zdejší lázně navštívili jako pacienti německý císař Vilém I. a rakouský císař František Josef.

Umístění: Lázeňská budova má úřední adresu Laubeho náměstí 227/2, 41501 Teplice. Z druhé strany lázní je Lázeňský park s Kolostůvovou kašnou, po bocích budovy jsou ulice Rooseveltova a u Čísařských lázní.

KAMENNÉ LÁZNĚ TEPLICE

Kamenné lázně jsou z jedinečných budov severočeského města Teplice jeho čtvrti Šanov. Lázně jsou zaměřeny na léčbu nemocí pohybového a nervového ústrojí.

Historie: Kamenné lázně byly postaveny v městečku Šanov v Teplicích. Již dva roky poté byla postavena budova nová, kamenná. Budova je státem chráněná kulturní památka.

Poskytované služby: V kamenných lázních jsou také poskytované služby. Léčí se zejména pohybového ústrojí, pacienti po operacích kloubů. Jsou zde i poskytované koupele pro pacienty, jsou tu také plynové injekce a řada dalších lázeňských procedur. K dispozici je také solná jeskyně.

-have-

DOUBRAVKA

6

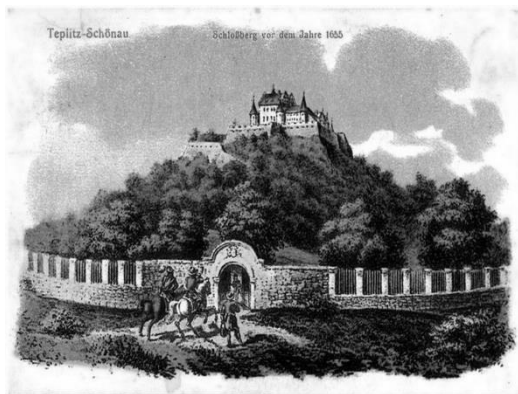

Doubravská hora (též *Doubravka*) je osamělý znělcový vrch v Českém středohoří na okraji města Teplice, kopce a svahy jsou přírodní památkou a na samém vrcholku stojí samotná Doubravka. Když vylezete na vrchol, můžete se občerstvit v malé hospůdce, dokonce se tam i najíst, vaří tam dobře. Můžete si projít celou Doubravku zevnitř i zvenčí. Každý rok se tam koná Pálení čarodějnic, Dětský den i jiné akce. Nevíte, co dělat? Vezměte kolo a vyšlape si to až nahoru.

HISTORIE:

Na počátku 2. poloviny 15. století na vrchu vznikl gotický hrad. V průběhu 30leté války ho přestavěli na pevnost, několikrát byl obléhán a dobyt. Po roce 1644 byla Doubravka záměrně stržena, aby ji nemohli využívat nepřátelská vojska. Od 20. století se hradní budovy využívají k radioamatérskému vysílání.

ZAJÍMAVOSTI:

Na severní straně nalezneme velký balvan takzvaný Kámen čarodějky Vely. Je to místo rozhledu orientované na sever a západ. I středisko Junák zvolilo jméno podle Doubravky.

Dostanete se tam po žluté cestičce, případně po betonové silničce, pokud jedete autem, na úpatí točny je parkoviště.

-adni-

DPP aneb Dům plný pohybu ⁷

Dům plný pohybu se nachází zde v Teplicích, tvoří ho dvě části. Jedna se nachází naproti divadlu, druhá část se nachází ve sportovní hale. V domu plného pohybu můžete cvičit, to je přece úplně jasné už z názvu. Program není jen pro dospělé, ale i pro děti, těhotné, důchodce.

Co tu najdete za cvičení? V menší hale u divadla najdete cvičení pro děti od jednoho do tří let, obratnostní průpravu, sportáček, street dance, zdravá záda, pilátes, bosu pilátes, pole dance, sm systém, trx, fitbox, dynamická jóga, fly training, crosst, vibrační plošiny. Nevíte, co se dělá na některých cvičeních? Pozorně čtete dál.

Děti od jednoho do tří let dělají různá cvičení - většinou protahovací, často si hrají a učí se nové věci.

Pole dance - je tanec u tyče, jedná se o cvičení s tanečními, gymnastickými a akrobatickými prvky. V hodinách vše probíhá po částech, aby si tělo bylo schopno zvyknout na zátěž a aby byly prvky na tyči prováděny správně.

Dalším cvičením je Zumba. Určitě jste toto už slyšeli a možná tušíte, o co jde.

Zumba obsahuje aerobické prvky a pochází z americko-latinských tanců, v pokročilých krocích se nacházejí dále krokysalsy, reggaetonu, merengue a cumbie.

AY Fly training – antigravitační jóga. Jde o cvičení s velkým látkovým šátkem, kde si můžete jak odpočinout, uvolnit se, mysl se dostane jinam. A také si protáhnete tělo, ale zároveň posilujete.

V domu plného pohybu, a zároveň v druhé části budovy sportovní haly, se nachází posilovna, kde si můžete dohodnout sparing partnera.

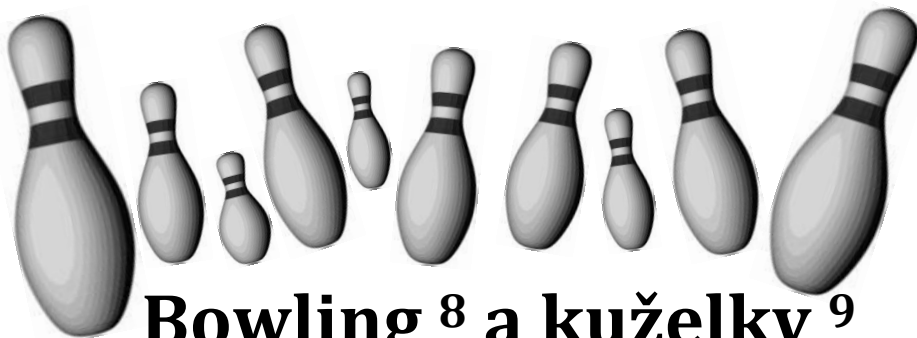
Pokud byste nestíhali a byli byste poblíž Ústí, mohli byste si zajít do sportcentra Slunety, kde naleznete také posilovnu, která se zařídila díky posilovně zdejší sportovní haly a rozšíření sportovních možností v Ústí nad Labem.

Máte těhotnou maminku nebo tetu? Popřípadě kamarádku? A chtěla by se svým miminkem někam chodit cvičit?

Tuto možnost také nabízí DPP. V programu se jménem Těhulky, se vaše maminky skvěle protáhnou, naučí se správně dýchat a také se připraví na porod.

-balu-

Bowling ⁸ a kuželky ⁹

Máme tu v Teplicích dvě místa, kde se dá hrát bowling.

Jedna z nich se nachází v ulici Trnovanská a druhá v ulici Josefská.

Metropole Teplice se nachází v ulici Josefská. Metropole vám nabídne šest zbrusu nových bowlingových drah s novým atraktivním designem podavače koulí. Dráhu vám na požádání přemažou, pro děti je možnost nastavení mantinelů dráhy pro snadný dopad koule do kuželek. A také hned vedle bowlingových drah máte jídelnu a za ní máte motokáry, v jídelně vaří docela dobře. Ceny tady jsou standardní.

Bowling Panorama je trochu starší než nově otevřená Metropole, ale také má hezké prostředí. Najdeme tam čtyři dráhy na bowling a také dva podavače koulí.

Na kuželky si můžete zajít do klubu Kuželky Teplice – Letná, kde je zavedený tým, který má hodně kategorií. Několik našich žáků je členy právě zmíněného klubu. Například Michal Horňák z 6. A je dokonce mistrem své kategorie.

Rozdíly mezi bowlingem a kuželkami

Bowling

Bowling má 10 kuželek postavené do trojúhelníku naproti hráči, větší plné koule se třemi otvory. Koule mají přesně stejný průměr, ale různou váhu. Hráč může hrát svojí koulí. Pevná dráha umožňuje koule házet až několik metrů za koncovou čáru rozběhu. Je nutné hrát ve speciální bowlingové obuvi.

Kuželky

Kuželky mají 9 kuželek, kosočtverečné postavení kuželek. Ke kuželkám patří menší hladká koule bez otvorů o hmotnosti 2,85 kg, je nutné, aby se koule z rozběhového prostoru již na dráhu valila před čarou odhozu. Hráč musí hrát výhradně koulemi, které jsou k dispozici na kuželně. Dráhy jsou tvrdé, ale křehké.

-ruma-

柔道

JUDO 10

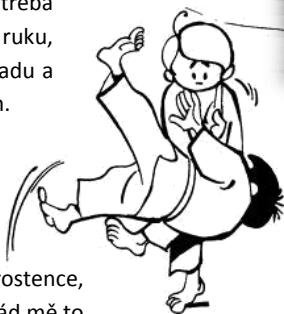
柔道

Ptáte se, proč jsem si vybral zrovna sport jménem judo? Je to proto, že je to můj koníček a rád bych se s vámi podělil o zajímavostech z juda. Sám již skoro 8 let chodím na judo do klubu Pro Sport Teplice. Judo je bojový sport založený v roce 1951 v Japonsku mužem jménem Džigoró Kanó. Jeho podobu vidíte vpravo.

V judu se zápasy konají podle váhových kategorií, v tabulce může být přes dvacet soupeřů. Vlevo na obrázku vidíte typický úbor – kimono. Barevné pásy pak odlišují úroveň judisty.

K judu patří také pořádná rozcvička, na začátek se rozběháme, poté přichází gymnastika, v které jsou třeba kotouly, stojky, pády přes ruku, plazení, kraby popředu a pozadu a na konec plazení se po zádech.

Já osobně patřím mezi dorostence, už judo dělám osm let a pořád mě to baví. Naše tréninky jsou už ale velmi náročné na fyzickou.

Judo je velmi zábavný a fyzicky obtížný koníček, který vás zaměstná na dlouhou dobu, jestli se doma nudíte. V judu si užijete mnoho zábavy s přáteli i s trenéry, bývá tam i legrace. K judu patří také pořádná kimona s páskem. Máme šest skupin věkových kategorií: mláďata, mladší žáci, starší žáci, dorostenci, junioři a muži. Také máme v judu vítězku Evropského poháru Věrku Zemanovou, výbornou judistku právě z našeho klubu Pro sport Teplice. Věrku vidíte tady dole na obrázku.

Byl bych rád, kdyby někdo z vás přišel k nám do klubu Judo Pro sport Teplice a jakmile si vezmete kimono, stane se z vás oficiální judista. Doufám, že se vám moje vyprávění líbilo. A těším se na vás příště.

-jamu-

GEOCACHING

Geocaching je celosvětová hra, ve které se snažíte najít schované krabičky. Všechny tzv. kešky jsou zapsané na stránce www.geocaching.com. Pro hledání kešek doporučuji vlastnit GPS zařízení nebo telefon s funkcí GPS a mít něco v hlavě, protože nějaké kešky jsou tak dobře schované, že není snadné je najít. U kešek se náročnost rozlišuje na náročnost terénu a obtížnost (to je, jak moc u toho musíte přemýšlet), ty jsou vyznačeny hvězdičkami, tudíž čím víc hvězdiček, tím složitější jsou. Důležitou součástí jsou nápovědy, které si musíte rozluštit, můžete si to zkusit rozluštit se tohle: RQVFBAXN.

Pokud se vám to povedlo, pokračujte se čtením a pro ty, kterým se to nepovedlo, mám nápovědu, písmeno nahoře nahraďte písmenem dole, takže A nahraďte za N apod. Tak a když se vám to povedlo, můžete začít jít hledat kešky.

Pro úplný začátek doporučuji se zaregistrovat na stránkách geocachingu (!!ale pozor, musíte za to napsat .com a ne .cz!!). Potom klikněte na Play a View Geocache Map a máte dvě možnosti, buďto napište do políčka Search by Address or Coordinates svojí adresu, nebo klikněte na políčko v levém horním rohu úplně nahoře (je to takové kolečko), až najdete místo svého bydliště, vyberte si jakoukoliv kešku ve svém okolí. Ale doporučuji vám pro začátek si vybrat nějakou zelenou, to je ta nejzákladnější a většinou nejlehčí, pokud není schovaná někde v jeskyni nebo na skalní stěně.

Až ji najdete, tak se do „logbooku“ zapište pod jménem, které jste zadali při registraci na stránku geocaching. Tak a máte svou první kešku. Pro to, abyste se ve světě geocachingu neztratili, pokračujte ve čtení.

Search for Geocaches

Adresa nebo souřadnice

Dělení kešek podle typu:

1. Tradiční Cache
2. Multi-Cache
3. Mystery Cache
4. Letterbox Hybrid
5. Wherigo Cache
6. Event cache (geoevent)
7. Cache In Trash Out Event (CITO)
8. Earthcache
9. Mega-Event Cache
10. Giga-Event Cache
11. Groundspeak Headquarters
12. Groundspeak Block Party
13. GPS Adventures Maze Exhibit
14. Lab Cache
15. Virtuální Cache
16. Webcam Cache
17. Project A.P.E. Cache
18. Lost and Found Event Cache
19. Locationless Cache
20. Groundspeak Lost and Found Celebration
21. NGS Benchmark

Dělení kešek podle velikosti:

1. Microcache (Micro – nejmenší)
2. Small (Malá)
3. Regular (Středně velká)
4. Large (Velká – největší)
5. Other (Ostatní – označení pro kešku neobvyklého tvaru)

Tradiční keš je nejzákladnější typ kešky. K odlovení vám stačí zařízení s funkcí GPS (popřípadě kompas ☺) a ostatní vybavení (např. lano, žebřík, baterka atd.) podle náročnosti. Nejstarší Česká keška byla schovaná 1.6.2001 (čtyři dny předtím než jsem se narodil ☺) a jmenuje se Tex-Czech a je ještě teď aktivní.

Multi-Cache je už složitější, při jejím odlovu je nutnost mít zařízení s funkcí GPS. Její náročnost spočívá hlavně v hledání. Musíte totiž chodit od stanoviště ke stanovišti a na každé “zastávce” najdete/vyluštíte souřadnice k další. Toto hledání může být někdy dlouhé, jelikož délka cesty se pohybuje kolem 2-3 km (samozřejmě by měla mít každá Multi-Cache napsáno, jak je dlouhá). Nejdelší Multi-Cache je dlouhá 5633 kilometrů a prochází 8 státy a 4 provinciemi.

Mystery Cache je keška, u které musíte rozluštit souřadnice například vypočítáním příkladu nebo vyplněním testu. Za nejtežší Mystery Cache je považována německá keška, kterou se snažilo rozluštit 1,280 000 lidí a povedlo se to jen 136 lidem. Jmenuje se Sparfuchs, tak si ji najděte a dejte nám vědět, zda ji rozluštíte.

Letterbox Hybrid jak už z názvu vyplývá, je hybridní letterbox. Letterbox je založen na tom, že hledáte poklad podle fotek cesty a úkrytu. A to, že je hybridní znamená, že při hledání používáte i GPSku.

Wherigo Cache je interaktivní keš, ve které se vžíváte do nějakého příběhu v Teplicích, to je třeba Kámen Murdců, kde si na stránkách Geocachingu přečtete začátek příběhu a zbytek sami „prožíváte“ hledáním kešky.

Event Cache je keška, která je aktivní jen po dobu nějaké akce (eventu)

Významná data geocachingu

1. května 2000 – Bill Clinton nařídil zrušit odchylku GPS navigací z 156 metrů na bezplatné 3 metry, po zaplacení může být odchylka malá až 30 centimetrů.

2. května 2000 – se odchylka doopravdy změnila

3. května 2000 – Dave Ulmer umístil první schránku pro hru GPS Stash Hunt na souřadnicích N 45 17.460 W122 24.800

4. května 2000 – jí našel Bob Perschau

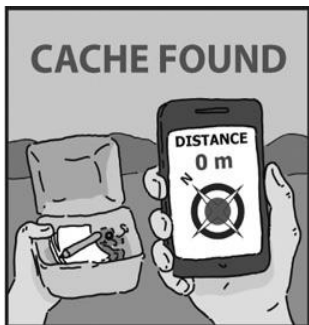
30. května 2000 - navrhl Matt Stum poprvé místo Stash používat termín Geocache a hře říkat Geocaching

1. června 2000 – byl oficiálně název hry změněn na Geocaching

3. června 2000 - první keš v Evropě byla umístěna v Irsku (Bray Head, County Wicklow - s výhledem na Irské moře)

1. června 2001 – první keš v ČR s názvem Tex-Czech

Tohle by bylo ohledně geocachingu asi všechno důležité a pokud vás geocaching chytnul, neváhejte a běžte jich pár najít, třeba je máte hned před barákem a ani o tom nevíte.

-schpa-

BOTANICKÁ ZAHRADA 11

Ptáte se, k čemu slouží botanické zahrady? Ano, tak jste tu správně, protože v tomhle článku se dozvíte trošku z historie, k čemu slouží apod.

Botanické zahrady slouží jako kulturní instituce, které slouží pro úschovu vzácných, ale i obyčejných květin. Návštěvník se může něco i naučit.

Především je tu ráj pro zahrádkáře, kteří zde najdou tunu inspirací pro svoje květiny.

Historie Teplického muzea:

Botanická zahrada v Teplicích byla založena 1. 1. 2002. Skutečný počátek je ale už v 19. století. A sehrál v něm významnou roli hrabě Clary-Aldringen.

Původní skleníky sloužily především lázním.

Když v roce 2002 zahrada vnikla, měli tam dohromady 2000 druhů květin. Většina květin patřila k subtropickým a tropickým pásmům.

K vzácným květinám v Teplické botanické zahradě patří:

Gymnocladus canadensis

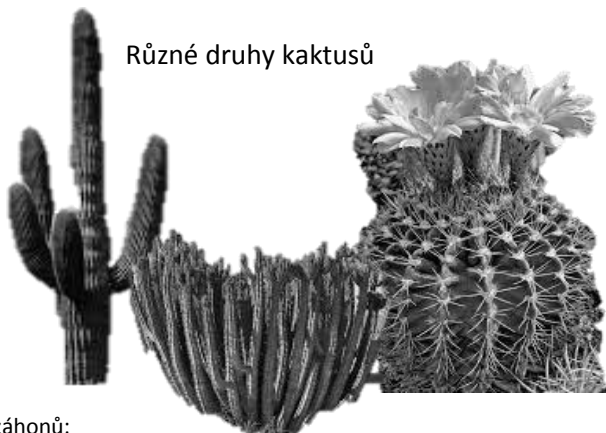
Africký jehličnan Afrocarpus

A mnoho dalších překrásných rostlin.

V botanické jsou různé druhy skleníků a záhonů:

Různé druhy kaktusů

1. Výstavní skleník

Virtuální prohlídka
www.virtualtravel.cz/teplice/botanicka-zahrada-teplice

4. Křížovkářský záhon –
jedná se o skleníky, kde najdete
květiny známé z křížovek

2. Xerický skleník

3. Tropický skleník

V roce 2009 byla v prostoru zahrady
zprovozněna cukrárna.

5. Subtropický skleník

V botanické zahradě nejde
ale jen o výstavu květin.
Ony se tam i zkoumají.

6. Vznik hnědého uhlí -
zde je vystavena maketa
toho, jak vzniká černé uhlí
(neboť ležíme
v severočeském uhelném
revíru)

Botanici tam třeba kříží různé druhy orchideí.

-veci-

MUZEUM ¹² A ZÁMEK

V tomto článku se podíváme na historii muzea. Řeknu vám, kolik je tam oddělení a taky něco málo z historie muzea.

Muzeum sídlí v budově Teplického zámku, který po staletí patří rodu Clary-Aldringenů. Byl postaven na zbytcích románského kláštera z poloviny 12. století (založila Judita).

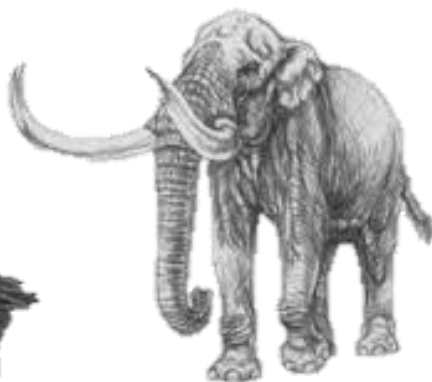
V muzeu jsou stálé expozice:

archeologie, keramika, lázeňství,
všechny různé styly slohu, mince,
historické pokoje apod.

Teplické muzeum má více jak 2 miliony předmětů, o které se stará 5 oddělení.

Přírodovědné-Geologické a zoologické pracoviště

Bliže vám přiblížím oddělení historické

Historické oddělení spravuje historické, etnografické, numismatické a umělecko-historické sbírky, zabývá se hospodářským, politickým, kulturním a společenským vývojem regionu, změnami způsobu života a životního prostředí.

Značná pozornost je věnována dokumentaci sklářství, keramiky a lázeňství.

Historie muzea:

Současné muzeum navazuje na tradici roku 1894, kdy se v Teplicích ustavila Muzejní společnost a 7. prosince se 1897 otevřela ve školní ulici muzeum, zde sídlilo do roku 1905.

Poté se přestěhovalo do Živnostenského domu (dnes je to budova okresního archivu.) V roce 1945 muzeum přešlo do správy města a v roce 1947 dostalo do užívání zámek Clary-Aldringenů.

Kousek od muzea se nachází zámek.

Kolem něho se rozprostírá velká zámecká zahrada, kde jsou různá zvířata.

Na zámku se konají různé akce, já jsem například byla na středověké akci s ukázkou života dravců. Určitě s návštěvou neváhejte!

-veci-

Porcelánka v Dubí

Před několika měsíci měli devátáci možnost navštívit porcelánku v Dubí. Já jsem se rozhodla, že udělám rozhovor s jedním z nich.

Něco málo o porcelánce.

1864 – 1885 Průmyslník Anton Tschinkel koupil Dolní a Horní lesní mlýn v Dubí a zavedl zde ve dvou továrnách výrobu siderolitu, majoliky a porcelánu

1991 – současnost Privatizace v roce 1991. Vzniká Český porcelán, a.s. Dubí, který se stává majitelem. V roce 2009 je provedena fúze s Porcelánovou manufakturou Royal Dux v Duchcově, a.s., která se stává závodem na výrobu figurálního a ozdobného porcelánu

A jaké to tam bylo?

Toto jsou slova žáků deváté třídy:

- Bylo to zajímavé. Nejvíce mě bavilo si vyrábět hrnky. Je dobré také vědět, že zaměstnanci dostávají ten nejnižší plat.

- Překvapilo mě, kolik stupňů je v peci. Byla to sice trošičku nuda, ale paní průvodkyně byla velice příjemná. Asi bych tam nechtěl pracovat.

- Byla jsem překvapena, co se tam všechno vyrábí. Jsem moc ráda, že jsem si tam mohla vyrobit svůj hrnek, byl to hezký dárek pro moji babičku.

Celkové zhodnocení

Myslím, že se to celkově asi všem líbilo, až na nějaké jedince. Určitě to bylo zajímavé. Žáci měli možnost se podívat, jak se vše postupně vyrábí. Ještě k tomu si mohli vyrobit hrnky. Doufám, že většině došlo, že když se budou učit tak, jak se právě teď učí, budou zřejmě dělat takovouto práci, ve které se celý den opakuje jedna a ta samá činnost...

LÁZEŇSKÁ SEZÓNA ¹³

Lázeňská sezóna je každoroční akce k zahájení lázeňské sezóny a odemykání pramenů. Tato akce je zdarma kromě pití, jídla a vstupů na kolotoče. Je to snad největší akce, která se v Teplicích koná. Na každém rohu je plno kolotočů, takže o děti je postaráno, stánků se suvenýry a s jídlem a také plno koncertů a představení. Také zde pořádá soutěže Porcelánka Dubí, ve které můžete vyhrát krásné hrnčky. Částečný program letošního ročníku už můžete vidět níže.

Místo konání koncertu	Kapela
Scéna za Domem kultury:	Traband, Václav Neckář a Bacily, Robert Křesťan a Druhá tráva, Petr Bende s Bandem.
Scéna na Náměstí Svobody:	Normal + Melodica, Carpatia Castle nebo na Martina Ketnera and Trouble Heroes.
Scéna Na zámku:	Dáša Vokatá s Oldřichem Kaiserem, Lenka Dusilová a Baromantiku nebo Svatopluka & Svátku Karáska.
Scéna Mušle:	Lounská 13, Josef Zíma a orchestr Jiřího Sládka, Naďa Urbánková a Bokomaru.

Doufám, že jsem vás tímto článkem nabudil jít na lázeňskou a že se tam potkáme.

-schpa-

KRUŠNOHORSKÉ DIVADLO¹⁴

První teplické divadlo bylo doloženo už v polovině 18. století na teplickém zámku, postavené Františkem Václavem Clary Aldrigenem, s kapacitou 285 diváckých míst. Ale lázeňským hostům to nestačilo, a tak se zakládá v polovině 19. století letní divadlo v trnovanském parku. Jenže v roce 1871 bylo rozhodnuto zase o novém, v místech dnešního divadla.

Plány budovy v novorenesančním stylu zpracovali pražští architekti Národního divadla. Začalo vznikat zbrusu nové divadlo s kavárnou a elegantním bufetem i s byty domovníka, toto divadlo už pojalo 815 sedících a 185 stojících diváckých míst. Bohužel se teplotní občané moc dlouho z nově postaveného divadla neradovali, protože v noci na 1. září v roce 1919 divadlo potkalo stejný osud jako to Národní (vyhořelo). Divadlo vyhořelo až do základů a zrovna když město bylo ve finanční tísní.

Ale i přesto po velkých diskuzích byl přijat plán na výstavbu nového divadla. Stavba zahrnovala velké divadlo, malý sál, lázeňský sál, kino a restaurační komplex. Divadlo však nedosahovalo vysokých zisků a v době mobilizace museli někteří herci narukovat. Po válce divadlo zase začalo fakčít, již v červnu 1945 na programu se objevila známá opera Bedřicha Smetany „Prodaná nevěsta“. Ale největší rozkvět mělo divadlo v 60. letech, kdy se v divadelní budově střídaly teplická opera, ústecká opera a mostecká činohra. V 80. letech byl postaven Dům kultury s prosklenou promenádou. V budově vybudovali nové kino, koncertní, estrádní a společenský sál se spoustou dalších prostorů.

Architektonicky je budova naprosto odlišná od ostatních budov tehdejší doby. V dnešní době je Krušnohorské divadlo součástí Domu kultury, který je příspěvkovou organizací města. Je využíváno k zprostředkovávání divadelních souborů a umělců z celé republiky. Dnes je jen divadlo jednou z památek města, která umocňuje krásu lázeňského prostředí.

Na stránkách se můžete dočíst:

Můžete využít spousty služeb obou budov. Kromě kina, divadelních představení, koncertů a dalších akcí, mohou navštěvovat různé kurzy, využít služeb půjčovny kostýmů, pronajmout si prostory pro ples nebo vlastní prezentační akce. Mají možnost telefonické nebo online rezervace vstupenek na všechny pořady. Prostřednictvím webu se můžete také zapojit do diskuse k programu nebo ke konkrétním projektům, které DK a KD zajišťuje, a tím ovlivnit třeba výběr interpretů. Jedná se například o Slavnostní zahájení lázeňské sezony v Teplicích, kterou poslední roky DK a KD zajišťuje a která je jednou z největších kulturních událostí Teplic. Koná se vždy poslední víkend v květnu.

Kontakty na půjčovnu kostýmů:

Tel.: 417 515 945

e-mail: fundus@dkteplice.cz

Kontakty na Projímání prostorů domu
Kultury:

Tel.: 417 515 942

e-mail: obchod@dkteplice.cz

Dům kultury v Teplicích zajišťuje tyto
služby:

- kongres, konference, seminář, banket, koktejl, recepce, galavečer, ples, výstava, audiotechnika, osvětlovací technika, promítací technika

A více na stránkách www.dkteplice.cz.

-jako-

Malá Paříž¹⁶

Asi každý z nás zná hlavní město Francie, kterou je Paříž. Ale o té tu já psát nebudu. Píšu tu o projektu Malá Paříž, který byl založen roku 2010 Antonínem Moravcem, a spočívá v tom, že každou neděli (v jarních a letních měsících) v Altánu za Zahradním domem hraje živá hudba. Vystupují tu různí interpreti, muzikanti, kapely. Akce začínají vždy od 15:00 a trvají do 20:00 hod, můžete přijít i odejít během koncertu.

Než se tam začala provozovat hudební vystoupení, chodily do Altánu spořádané rodiny s dětmi tleskat, pískat, dupat - prostě vytvářet hluk, protože se jim líbilo, jak se ten hluk pěkně zvýrazňuje. Zvláštností tohoto Altánu je totiž kulatá střecha a strop, který vytváří v prostoru Altánu echo a znásobuje vydávaný zvuk. Ven z Altánu se pak tento zvuk nese podstatně tišeji, než zní uvnitř.

Řada Tepličanů ví, že v Altánu je "všechno víc slyšet", ale jen velmi malé procento z nich si zkusilo v Altánu zazpívat či zahrát. Dozvěděla jsem se, že původně Altán sloužil pro hudební produkce, kdy kolem byly stolky, a v altánu hrála muzika.

Muzikanti uvnitř si produkci užili, nerušilo je povídání přítomných posluchačů a posluchači zase byli rádi, že jim k posezení hraje příjemná hudba a přitom si mohou povídat - něco jako když si pustíte svou oblíbenou stanici v rádiu a uděláte si pohodlí u kávy.

Majitel poučil vystupující, že posluchači mohou v průběhu jejich vystoupení přicházet i odcházet a charakter celé akce připomíná spíše pouliční muzicírování než klasické hraní na koncertech.

V roce 2015/2016 Malá Paříž a OC Galerie v Teplicích pořádají pravidelné nedělní „Ozvěny Malé Paříže“ i v zimních měsících. Vždy od 15.00 do 17.00 hod. v prostorách OC Galerie. Akce je určena pouličním umělcům, kteří tak mají možnost hrát i v nepříznivém počasí.

Malé Paříži to umožňuje spolupráci s umělci po celý rok a Teplicím tato spolupráce přináší další porci kultury. Tak aspoň víte, kam zajít za kulturou a doufám, že jsem vám objasnila pojem Malá Paříž. Do budoucna vám to pomůže a budete vědět, až to někde zaslechnete.

Četby Any Vavany

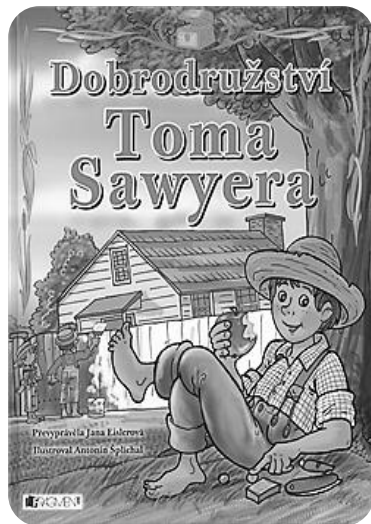
Už zase nemáte co číst? No tak hurá do knížek! Tentokrát jsem vybrala knihy, které budou mezi vámi méně známé, ale stejně tak dobré!

První stupeň:

Dobrodružství Toma Sawyera

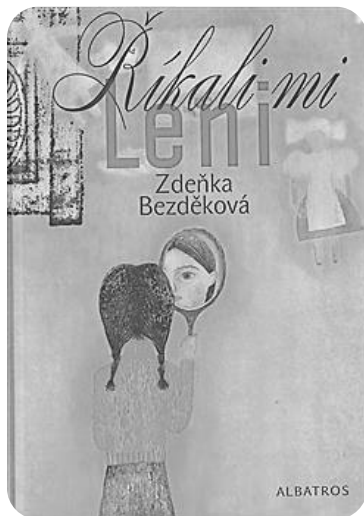
Mark Twain

Většina z vás u názvu určitě protočí oči, protože se jedná o "povinnou" četbu. Ale Tom Sawyer není žádná nuda! Tom Sawyer je sirotek žijící u své tety, který nerad chodí do školy a velmi nerad pracuje... Ale moc rád prožívá různá dobrodružství. Se svým kamarádem Huckem prožívá věci, o kterých by se nám zkrátka nemohlo ani zdát

Říkali mi Leni

Zdeňka Bezděková

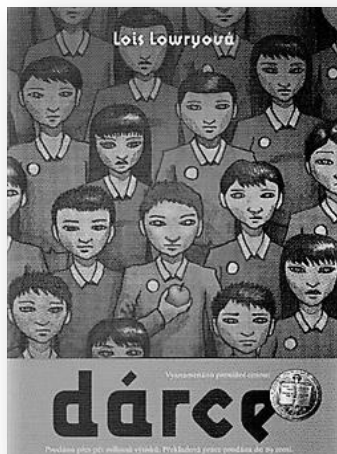
Jedná se o trochu vážnější, avšak úžasnou a dojemnou knihu. Je velmi úspěšná např. v USA, v Japonsku, zkrátka kniha je populární široko daleko. Skutečný příběh českého děvčátka, zavlečeného za války nacisty do Německa na "převychování". Z nejasných vzpomínek a z náznaků okolí vytuší malá Leni svůj český původ a snaží se najít svojí pravou maminku

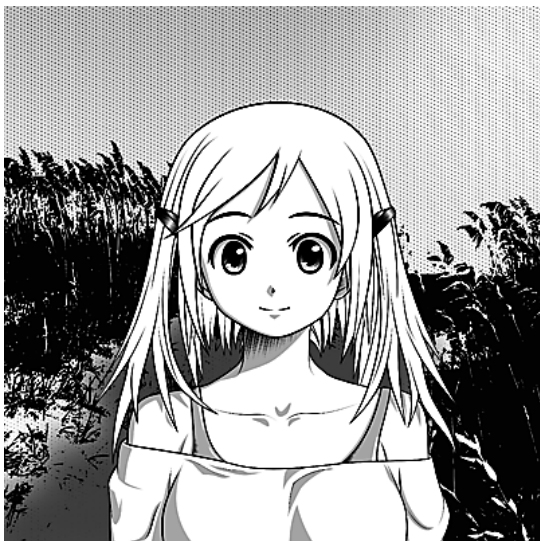
Pro druhý stupeň:

Dárce

Luis Lowryová

Představte si, že neznáte věci jako například barvy, že každé ráno musíte sdělovat se členy své rodiny svoje sny, že veškeré sebemaličkosti musí procházet téměř naprosto formálně. Ano, takový je svět dárce. Jonasovi je dvanáct a městská komise mu přiřazuje svou budoucí profesi. Jonas získá profesi podivnou- dárce. Jonas získává vzpomínky z dob barevných jako je ta dnešní, zjišťuje, co je to pravá radost, pravá rodina... Musím říct, úžasná kniha!

Manga!

Něco co spousta z vás pořádně ani nezná. Jedná se o japonské komixy kreslené zprava doleva (opravdu není těžké si na tuto nezvyklou úpravu zvyknout, po pár stránkách to jde samo). Mají velmi charakteristickou kresbu, celkově je považují za velmi charakteristické. Knihy jako takové jsou celkem drahé, přečtené do hodiny, ale naše regionální knihovna se mangou zásobuje pravidelně. Můžu jen doporučit.

Takže čtěte, čtěte, čtěte!

Pokud byste se chtěli dozvědět mnohem víc, můžete si zajít do Regionální knihovny v Teplicích, která se nachází v Lipové ulici. V Knihovně najdete spoustu knížek, jak pro mladší, tak i pro starší. Opravdu Vám doporučuji si tam zajít. Se vším Vám tam hezky poradí a pomůžou. Já osobně do knihovny chodím a jsem velice spokojená. Vždy jsem našla knížky, které jsem hledala, nebo mi velice dobře poradili s výběrem.

KNIHOVNA ¹⁷

-Vana-

Základní umělecká škola v Teplicích 18

Letos se ze mě stává absolvent základní umělecké školy v Teplicích. Nevím, jestli na mě leze smutek nebo úleva, ale jsem za ty roky, co jsem tam chodila, vděčná. Navštěvovala jsem hudební obor, konkrétně hru na piano.

Cena výuky je 1500 Kč,- na pololetí. Škola se často reprezentuje na soutěžích, vystupujeme jak v našem sále, tak v Krušnohorském divadle, nebo třeba na oslavách zahájení lázeňské sezóny. Výtvarný obor mívá často vernisáže v jízdárně teplického muzea. Musím říct, že jsem ZUŠ moc vděčná za vše, co mě naučila, za ty skvělé zážitky a doufám, že se do této skvělé komunity připojíte.

Hudební oddělení:

- klávesové nástroje
- smyčcové nástroje
- dechové nástroje

Výtvarné oddělení:

- Plošná tvorba (kresba, malba, grafika, počítačová grafika)

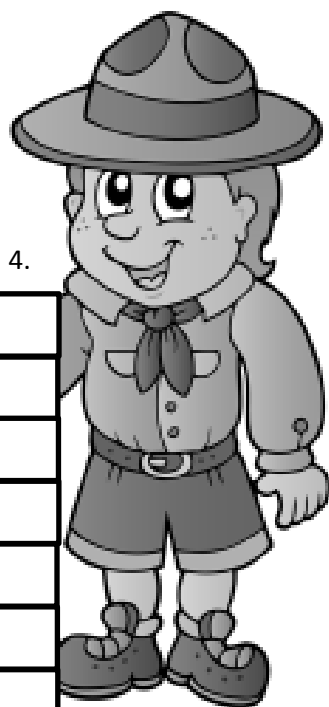
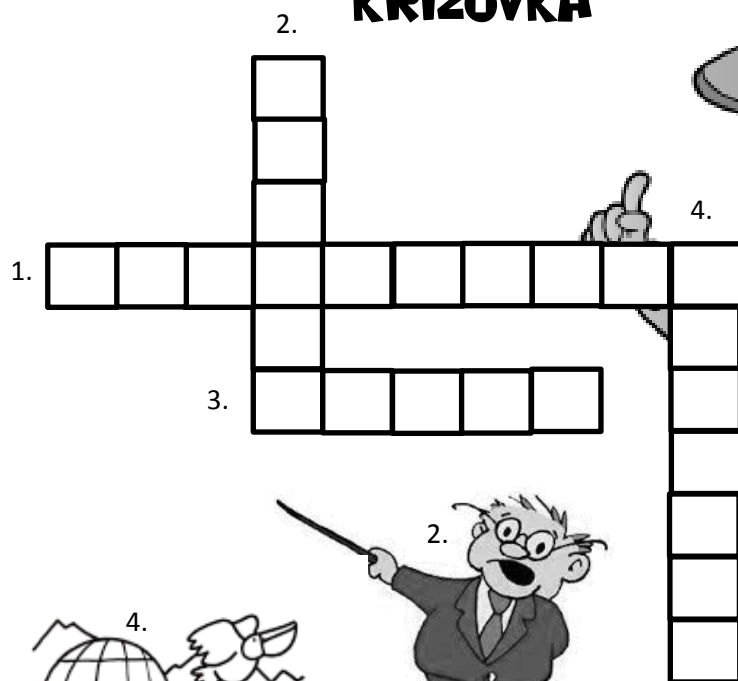
Taneční:

- Prostorová tvorba (modelování, keramika)
- Taneční průprava
- Současný tanec
- Lidový tanec

Hudební:

- hudební teorie
- bicí nástroje
- orchestry a soubory
- pěvecké oddělení
- vlna-
- akordeonové oddělení

KŘÍŽOVKA

-veci-

-zura-

Božák¹⁹ a konzervatoř²⁰

Slyšeli jste někdy něco o teplické konzervatoři a klubu Božák? Jestli ne, je tohle článek přímo pro vás. Povím vám tu pár informací, stačí jen číst dál.

Začnu Božákem. Božák je hudební klub, který byl založen 10. listopadu roku 2001. Pořádají se zde koncerty nejen začínajících skupin, ale i známých interpretů. Pořádají se tu i studentské koncerty, například Gymnázia Teplice.

Samozřejmě součástí prostoru je i bar, kde se může platit pouze hotově. Samozřejmě si tu můžete rezervovat i místa. Otevírací doba je 19:00-5:00.

A teď nějaké ty informace o naší teplické konzervatoři. Je to střední umělecká škola, kde se studuje zpěv a hudba. Byla založena roku 1971. Konzervatoř reprezentuje nejen vynikající školní symfonický orchestr, ale i pěvecký sbor, řada komorních souborů a hudebně-divadelních produkcí.

Od roku 2010 pak každý rok zamíří cca 200 mladých hráčů na zobcovou flétnu „Teplické flautohry“, která je další významnou a viditelnou vizitkou naší konzervatoře.

Od roku 2015 je konzervatoř spolupořadatel každoroční mezinárodní klarinetové soutěže „Czech Clarinet Art“. V roce 2016 začínají s vlastní národní klavírní soutěží „Beethovenovy Teplice“.

Konzervatoř má několik oddělení. Oddělení klávesových nástrojů, oddělení smyčcových nástrojů, oddělení dechových nástrojů a spousta dalších. O studium na konzervatoři je velký zájem a jejím účelem je příprava profesionálů na životní praxi.

**KONZERVATOŘ
TEPLICE**

Doufám, že jste se něco dozvěděli a něco užitečného vám to přineslo. Určitě se tam zajděte povídat, alespoň na nějaké vystoupení budoucích hudebníků.

-adfi-

Planetárium Teplice²¹

Co je planetárium? Že jste o něm nikdy neslyšeli a nikdy tam nebyli? Tak to vám můžu jenom doporučit a něco vám o něm povím a aspoň trochu přiblížím. Začnu s oficiálními informacemi.

Planetárium a hvězdárna se nachází u Základní školy Koperníkova na Panoramě v Teplicích. Vzniklo v roce 1963. Je to příspěvková organizace a zřizovatelem je Ústecký kraj. Není vybavena pro výzkum, ať přístrojově tak ani personálně. Funguje hlavně pro veřejnost jako exkurze. Hlavní náplní planetária je pořádání představení pro školy. Pořádají se tu i astronomické kroužky pro děti. Hlavní odborní činnost hvězdárny je pozorování „zákryty hvězd planetkami“.

A abych vám tu nepsala jen informace z internetu, vydali jsme se s celým štábem časopisu do samotného planetária.

Naše přednáška o Vesmíru začala celkem obyčejně a nezajímavě a to tím, že jsme si šli odložit bundy a batohy do vedlejší místnosti, co vypadala jako šatna. Poté jsme se usadili do pohodlných křesel a prohlídka začala. Nad námi bylo obrovské plátno a kolem spousta projektorů, co na něj svítily. Na kopuli nad námi se rozprostřela noční obloha a začaly se tam kromě hvězd objevovat i planetky. Po přednášce pána následoval dokument - jak jinak než o vesmíru, u toho se mi lehce zavíraly oči.

Později nám ještě pán povídal o sluneční soustavě. Nejvíc mě zaujal asi Jupiter. Dozvěděla jsem se, že skvrna (což je kráter v něm) zvaná červená, je 2 krát větší než Země. A pak nám pán povídal o jeho měsících a to mě taky moc bavilo.

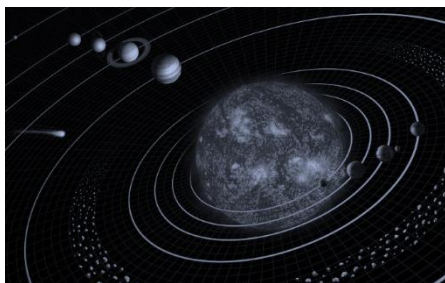

Dozvěděli jsme se také něco o samotném planetáriu. Je staré 56 let, používají několik programů, návštěvy jsou na denním pořádku a chodí k nim 2-3 třídy za den. Mají i pohádky pro děti, které vysílají každou neděli - například Rákosníčka.

Tak co vyrazíte do planetária? Doufám, že ano a že jsem vám dala dobrý tip, kam za zábavou. Takže vzhůru ke hvězdám a ještě dál.

Vtipy o Vesmíru

Proč nepošlou na Mars kočku?"
 „Protože by vypila Mléčnou dráhu.“
 „A proč tam nepošlou koně?"
 „Protože by odtáhl Velký vůz.“
 „A proč tam nepošlou vola?"
 „Tak to nevím..."
 „Protože neznají tvoji adresu!"

Rusáci vynalezli nové palivo do raketoplánů a při tankování ho Serjoža s Voloďou ochutnají.

"Člověče to je jak vodka"

"No jo máš pravdu"

A tak ho začnou chlastat.

Druhý den brzo ráno Voloďu probudí telefon.

Ahoj Voloďo, tady Serjoža. Už sis uprd?

Ještě néé, proč?

Tak to neďalej, já volám z Tokia.

-adfi-

KINO GALERIE 15

Multikino Premiere Cinema v Galerii je jediné kino v Teplicích, které má projektor s rozlišením BARCO 4K a zvukový formát Auro 11.1. A právě o tom se můžete dozvědět víc, stačí dočíst článek až do konce. V kině Galerie jsou 4 sály, největší z nich má 180 sedáček, Auro 11.1 a největší plátno v Teplicích o rozměrech 14,5 x 6 metrů, ve všech 4 sálech je dohromady přibližně 500 sedadel.

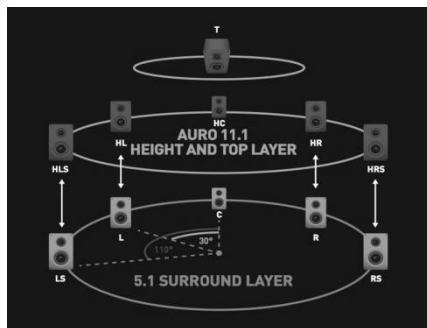

BARCO 4K

Je kvalita zobrazení s rozlišením 4096x2160 pixelů (dohromady 8,847,360), laicky řečeno, když budete blízko plátna, budete mít stejný zážitek ze sledování filmu jako na zadních sedadlech.

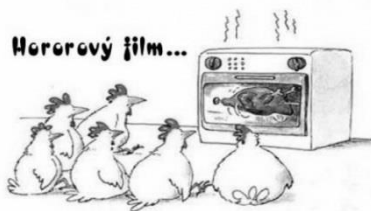
Auro 11.1

Je uspořádání reproduktorů tak, abyste zvuk slyšeli, jako kdybyste byli přímo v dění filmu. Například když ve filmu nad vámi proletí helikoptéra, uslyšíte ji i v kině, jako kdyby byla nad vámi.

Tohle je všechno důležité o technologii v multikině Galerie, pokud by vám to snad nestačilo, můžete si více informací vygooglit.

-schpa-

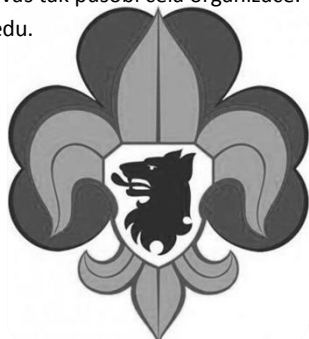

SKAUT 22

Možná na vás název působí trochu nudně a žoviálně. Možná na vás tak působí celá organizace. Mohu vám na to říct jedno. Jste na omylu. A já vás z omylu vyvedu.

Co to skaut vlastně je?

Celá organizace vznikla v Británii před asi 120 lety. V ČR působí 104 let. Původní cíl byl výchovný. Vše bylo svým způsobem striktnější a přísnější. Nyní už edukace probíhá o dost uvolněněji a zábavněji.

Co ve skautu děláme?

A teď všichni očekávejte jako odpověď: uzly. Tleskám... Pokud se k uzlům dostaneme, bývá to tak jednou ročně. Vlastně ani to ne. Přes to, že se říká, že skauting je pro každého, tak si myslím, že tomu tak není. Skaut je pro dobrodružné duše.

Protože opravdu, kde vás vzbudí v noci, zavážou vám oči, odvezou vás deset kilometrů daleko, dají vám dvojici, odjedou a nechají vás pouze s jedním pokynem: Vraťte se do svítání. Možná to zní trochu strašidelně, ale zážitky jsou z toho naprosto nezapomenutelné a úžasné. Dalším fenomenálním zážitkem bylo strávit 24 hodin na stromě bez jediného doteku země. Taký jezdíme na tábory. Na akce. Noční hry ve městě. Natáčení filmů. Toulky po zříceninách a starých domech. Ve skautu prostě není pro strach místo...

Kde je skaut v Teplicích?

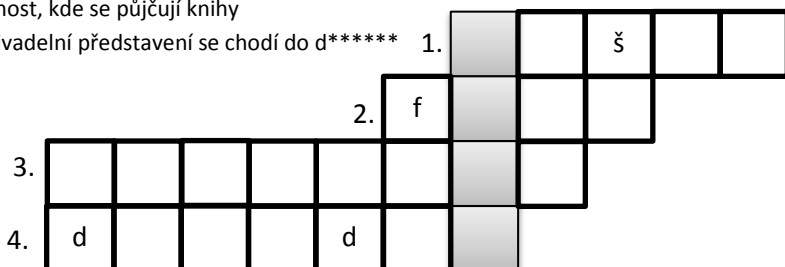
Stačí dojít na jednu z našich schůzek v klubovně v Jiráskově ulici. Web: www.skautiteplice.cz

Stačí trochu prošmejdit internet a jít do toho. Skaut je úžasná věc, je důležité to zkusit.

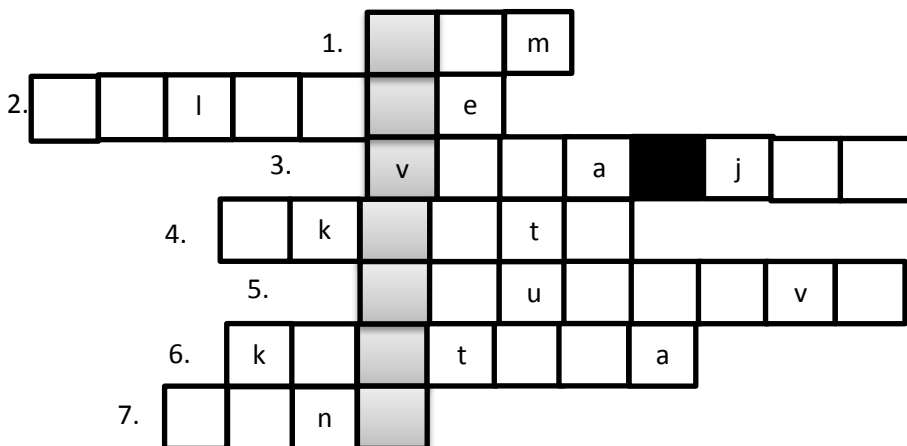
-vana-

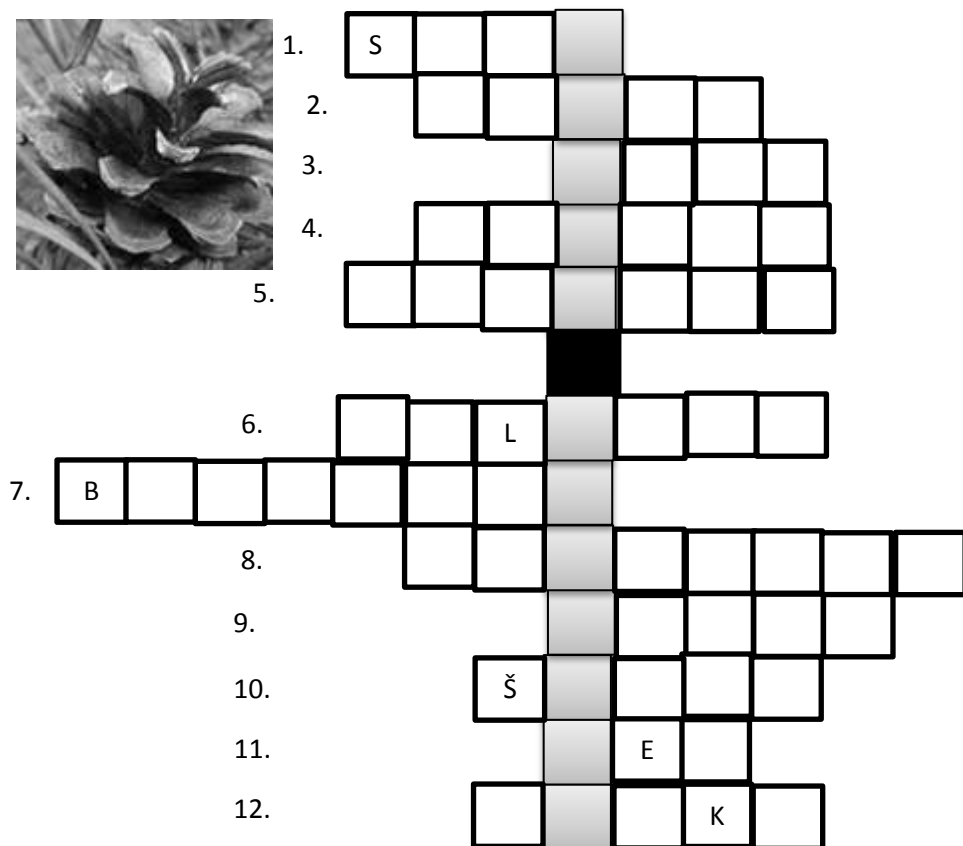
KŘÍŽOVKY

1. V Geocachingu hledáme ...?
2. Do kina se chodí na F***
3. Místnost, kde se půjčují knihy
4. Na divadelní představení se chodí do d*****

1. Zkratka pro Dům dětí a mládeže
2. OC na náměstí Svobody
3. Známý tanec
4. Lidem, kteří chodí do skautského oddílu, se říká *k***t*
5. Zřícenina u písečáku (u botanické zahrady)
6. Název časopisu
7. 5D, 3D, 2D **n*

1. Poslanecká ...

2. zeď jinak

3. Dřevěný dům

4. Obor zabývající se světlem a světelnými jevy

5. Redakce vydává školní ...

6. Téma letošního časopisu

7. Jehličnatý strom

8. Ara, Andulka

9. Strom, na kterém rostou ... oříšky (1. pád)

10. Roste na smrku, na modřínu....

11. Zbraň, kterou používali husité

12. Hledají se v geocachingu

TAJENKA: Lázeňské

-veci- -zura-

ZE ŠKOLNÍCH PRACÍ...

Utvaha žáka 8. třídy

Parkur. Sport, nebo vandalismus?

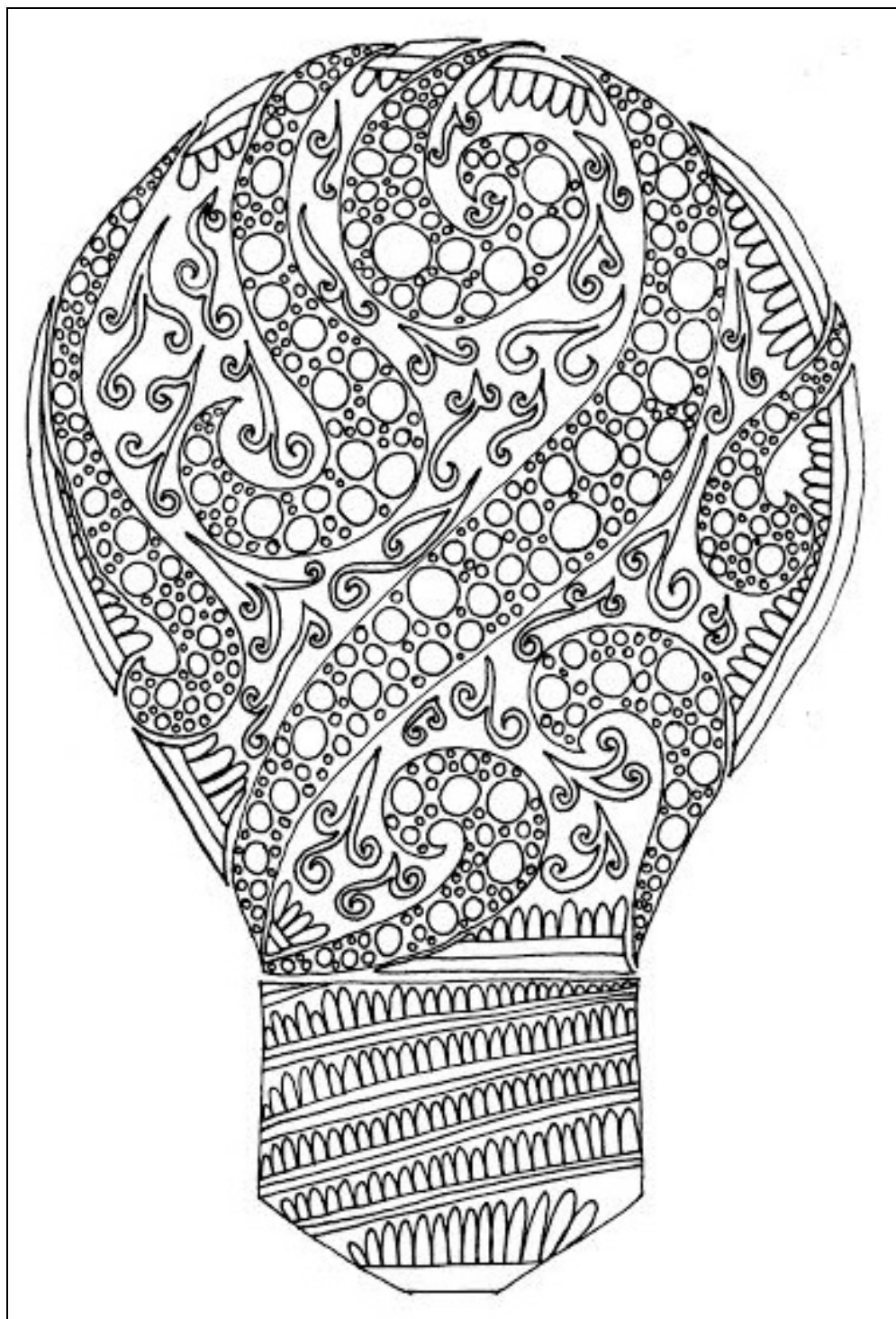
Parkur. Když někdo slyší slovo parkur, představí si člověka, co dělá salta, vruty atd. Ale tohle je freerun. Při pravém parkuru se každodenně setkáváme s našťavanými lidmi, co na nás řvou, že jim něco ničíme. Ale jak máme zničit betonovou zeď gumovou podrážkou? A proč nám to lidé, co nás vyhazují, nemůžou říct slušně z očí do očí? Proč na nás řvou, nebo hůř, volají policii? Anebo proč nás nepošlou na jiné místo, kde jim to tak nevadí?

Parkur není jako ostatní sporty. Vlastně to ani není sport, je to pohybová disciplína, ve které je hlavním účelem dostat se z bodu A do bodu B co nejrychleji a neefektivněji pomocí již známých i neznámých technik.

Lidem vadí, že jim „ničíme“ některá místa, ale potom na nás jako na mládež řvou, že jsme pořád zavřený doma na počítačích a že neumíme ani pořádný kotoul. Ale proč, když jsme venku na čerstvém vzduchu, hýbeme se a zdokonalujeme se v něčem, tak to lidem vadí víc, než kdybychom byli doma.

Míst, kde bychom lidem nevadili, je málo, a proto jsme se parkuristé z celé ČR složili a v Praze postavili halu přizpůsobenou na tuto netradiční činnost. Ale trénuje se skoro všude – od obyčejné zídky a patníku, až po rozsáhlou oblast se zdmi a zídkami.

Ale všechna tato místa mizí a nemáme, kde trénovat. A jaký je váš názor? Myslíte si, že je parkur dobrý, nebo že akorát kazí mládež?

vychytávky

penál z pet lahve

Rozbil se vám váš oblíbený penál na tužky či jiné věci? Mám tu pro vás tuto super vychytávku.

Budete potřebovat: dvě PET lahve (malé nebo velké podle toho, co do toho dáte), barevný jezdicí zip, tavnou pistoli, zalamovací nůž, nůžky a doplňky k ozdobení.

Nejdříve začneme tím, že si vezmeme PET lahev a tu uřízneme (pokud máte 1,5 l lahev uřízneme ji asi 17cm od uzávěru, ale jestli máte jinou, tak ji uřízněte asi veprostřed) jestli máte obě dvě lahve uříznuté, musíte začistit okraje tím, že je zastříhnete.

Ted' budeme potřebovat tavnou pistoli, tu využijeme, abychom přilepili zip s lahví. Pokračujeme tím, že si zip rozepneme a pomalu nanese lepidlo na zip. Lahev na něj velmi pomalu položíme a natočíme. Když to máme, to samé budeme opakovat u druhé poloviny lahve. Ted' už jen odstříháme přebývající zip, dolepíme, ozdobíme a je hotovo.

LOTOSOVÝ KVĚT ANEB SVÍČEN

Už vás nudí ty jednoduché a jednotvárné svícný? Tak tu mám něco, co by to rozhodně zlepšilo.

Budeme potřebovat: sklenku od svíčky, tavnou pistoli, plastové lžičky a barevný lak ve spreji

Začneme tím, že si nastříháme plastové lžičky a to tak, že odstříháme držení lžičky, ale necháme čouhat alespoň 1cm, těch nastříháme minimálně 50ks (když zbyde, nic se neděje a můžete si jich udělat více).

A protože je výroba této dekorace jednoduchá, blížíme se k finále. Teď si vezmeme sklenku, tavnou pistoli a nastříhané plastové lžičky. Lžičky budeme postupně lepit na sklenku, ale je důležité vědět, že se musí lžičky nalepovat postupně od shora dolů vedle sebe a pak do mezer na sebe až do konce. A jsme ve finiši, můžeme (ale není to nutné) si hotový svícen postříkat barevným lakem. A hotovo.

Děkuji vám za přečtení a doufám, že se vám moje nové typy líbily.

-jako-

Šárčin zvěřinec

Ahoj! Vítejte v mé rubrice Šárčin zvěřinec. Dnešní sympatické zvíře se jmenuje dikobraz.

Dikobraz žije v Africe a jižní a jihovýchodní Asii. V Evropě můžeme dikobraze najít na Apeninském poloostrově a na Sicílii, na Balkáně asi vyhynuli. Je to býložravec, živí se kořínky, hlíзами a ovocem. Jsou aktivní hlavně v noci, přes den spí ve svých norách. V některých zemích je dikobraz loven pro maso, které je chutné, je oblíbené v Indonésii a Africe. Jinde je dikobraz loven jako škůdce.

Určitě také všichni víte, že mají dlouhé, duté bodliny. Pod nimi mají další řadu, ale kratších a tlustších ostnů. Sice je neumí vystřelovat, ale umí je uvolnit, aby bodliny mohly zůstat zapíchnuté v útočníkovi. Může způsobit i těžká zranění. Z ostnů se ale vyrábí i násadky psacích per. I když většina druhů dikobrazů není ohrožena, dikobraz filipínský je považován za zranitelný, hlavně kvůli kácení lesů, chováním jako domácí mazlíček a lovem pro maso.

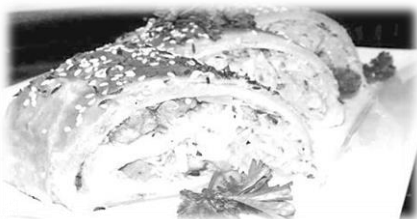
-sapi-

Vaříme s blondýnou

Vítám Vás u dalšího dílu Vaříme s blondýnou. Doufám, že se Vám minulé recepty povedly. Tyto recepty, které Vám teď dám, jsou od mých babiček, které mě naučily vařit a jsem za to ráda. A také mě těší, že tyto recepty můžu předat dál ☺. Pěkné čtení a úspěšné vaření přeje Vaše blondýna.

Slaný štrůdl

1 listové těsto
15dkg Gothaje
niva (dle chuti)
1 vajíčko
Kečup, sůl,
koření

Nejdříve si rozehrějeme troubu na 220-250 stupňů a poté do misky si nakrájíme na drobné kostičky gothaj, k němu natrháme nivu, vše ochutíme oreganem (popřípadě bylinkovým kořením) a pořádně zamícháme. Těsto rozválíme (o rozměrech 30 cm na 40 cm, výška cca půl cm), poté ho potřeme kečupem a přidáme gothaj s nivou a kořením. Vše zabalíme, ALE POZOR, musíte pořádně, jinak vám niva přeteče a všechno se tím zkazí, musíte pořádně ohnout rohy. Když máte řádně zabaleno, potřete štrůdl rozmíchaným vajíčkem, povrch osolte a přidejte pár semínek kmínu. A nakonec vložte do předehřáté trouby a ztlumte, aby se vám štrůdl nespálil.

Farfále

1 sáček mašliček
2 kuřecí řízky
smetana
nivu

Mašličky uvaříme dle návodu na sáčku. Mezitím si nakrájíme řízky na menší kostičky a osmahneme na pánvi, osolíme a opepříme, rozehrějeme troubu na 220-250 stupňů. Když máme maso a těstoviny hotovy, dáme vše do pekáče a smícháme s nastrouhanou nivou. Zalijeme smetanou a okořeníme dle chuti. A nakonec farfále vložíme do trouby, kterou poté ztlumíme a pečeme cca 20 minut, dokud není na povrchu křupavé.
-adni-

DEVÁČÁK

Pokud jste začali tento článek číst, nepřestávejte, je možné že se v něm najde kousek vašeho života. Tento článek bude o pohledu deváčačky, která odchází na střední školu a uzavře jednu kapitolu svého života.

Deváček? Konec deváté třídy? Příchod na střední školu? To jsou otázky, které se mi poslední dobou misí hlavou, a pořád si pořádně nedokážu odpovědět. Ale nepředbíhejme a začneme od samého začátku, roku 2007, kdy jsem já a spousta dalších z mateřské školky plné hraček, postýlek, místností plných různých zábavných věcí zavítali do dalšího levlu. Jedná se o Základní školu přesněji tu naši, Edisonovu.

První den, kdy jsem měla spatřit základní školu, svoje spolužáky, první třídní paní učitelku, která nás bude učit, všechny základní věci, pana ředitele, který bude hlídat všechny své studenty, studentky a své podřízené a také nesmíme zapomenout na paní vychovatelky v družinách, které nás hlídají a učí nás zručnosti, různé pohybové aktivity ve formách her a spousta dalších věcí. To vše nás čekalo poznat prvního září.

Asi jako každý malý prvňáček jsem poprvé do školy šla v sukýnce s první aktovkou a kornoutem plným sladkostí. Jakmile jsme se usadili do lavic, představila se nám naše první paní učitelka p. uč. Kasnerová, která se nám nejprve představila a poté nám pomalu začala povídat, jak to všechno bude první rok vypadat, co vše se naučíme a co nás bude čekat příštích pár let. Tímto dnem začal náš školský život. V prvním roce jsme se učili poznávat písmenka, čísla, chodili jsme také cvičit a hlavně jsme poznávali své první kamarády. V první třídě jsme byli v celku hodná třída. Všichni jsme měli samé jedničky a stále bylo vše super, ještě to ale nebylo nic těžkého.

Po ukončení první třídy jsme postoupili do další třídy, byla to 2. B, kde už jsme se měli naučit počítat číst, psát, už jsme museli být v tomhle všem profíci a jako odměnu, že jsme vše uměli, jsme mohli psát s perem. Jistě si všichni z nás pamatují ta pera, která měla různé vůně a příchutě, v tu dobu, kdo to měl, byl ten největší frajer. Jelikož a protože už jsme se znali, začali jsme vymýšlet i lumpárny, například pokreslit sešit spolusedícímu a také schovávat si po třídě penál, sešity a tak dál a tak dál

Ve druhé třídě jsem dostala v druhém pololetí svoji první poznámku, ze které jsem si ještě nedělala takovou hlavu, mít staršího bratra a starší kamarády bylo super, ale také to mělo nevýhody, oni už uměli být sprostí, a tak jsem něco pochytila a jelikož jsem nevěděla význam, řekla jsem to, a to také byla moje první poznámka. No, co se dá dělat, už od mala jsem byla rebel.

Ve třetí třídě přišla velká změna. Naše třída se přesunula k družinám, rozloučila se s námi paní učitelka Kasnerová a přivítala nás p. uč. Skořepová, která nás měla pouhé tři měsíce, protože měla jít na operaci.

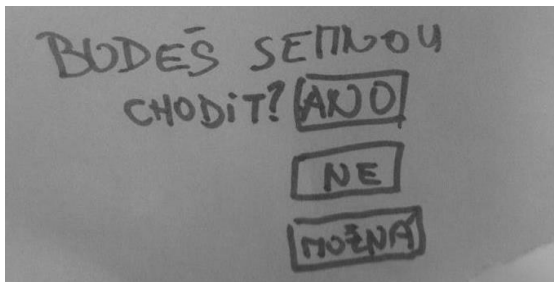

Proto místo ní přišla náhradnice p. uč. Kadlečková, moc jsme ji neměli rádi, byla to taková starší paní, o které jsme říkali, že si spletla budovy základní školu a důchodák. I když jsme ji neměli moc v lásce, přes to se k nám nechovala nikdy zle, některé hodiny s ní byly celkem fajn, a když měla dobrou náladu, vycenila na nás zuby, vykuli oči, tomu jsme se vždy zasmáli.

Jednoho dne, kdy jsme byli ve třídě a svačili, přišla k nám do třídy paní učitelka se sportovní postavou, to byla některých z nás budoucí třídní učitelka. Dostali jsme lístečky, kde bylo napsáno, že by nás p. uč. Tomsová chtěla do sportovní třídy. Ukončil se další školní rok a my vyvolení přešli do sportovní třídy.

Čtvrtá třída začala v celku v pohodě, s naším stárnutím přicházely problémy, poznámky, pětky. Když už jsme byli v té sportovní třídě, přibýlo nám o 3 tělocviky navíc. Nám se to šileně líbilo, že svou nadbytečnou energii můžeme vybit v tělocvičně, pro většinu z nás to také bylo výborné odreagování. Se změnou třídy a prostředím jsme začali zjišťovat, že nejen učení se ve škole dá dělat.

Tak jsme si psali lístečky ano, ne možná určité to znáte, my jsme si například psali, budeš se mnou chodit? Nebo půjdeme na žluťák? (hřiště poblíž školy) tomu dotyčnému, dotyčné jsme to schovávali pod pracovní desku na lavici.

Jelikož si pátou třídu vůbec nepamatuji. Tak vám o ní nic moc nenapišu. Jediné, co vypátrám ze svých vzpomínek je, že když jsme opouštěli první stupeň a přecházeli jsme na druhý, paní učitelka se s námi rozloučila a popřála nám všechno dobré do dalších let a také nám řekla, že máme vykročit pravou nohou.

Druhý stupeň

Začal nám ten „dospělácký“ život. S druhým stupněm se nám změnila opět třídní paní učitelka, stala se jí Blanka Procházková, která nás podporuje po celou dobu druhého stupně. V šesté třídě nám přibýlo pár kluků. A trochu to ze začátku skřípalo, pár problémů a průšvihů tu bylo. Začali jsme se seznamovat s novými přírůstky.

Šestá třída byla celkem pohodová, výlety a všechno, co jsme spolu zažívali jako třída, bylo super, protože jako sportovní třída jsme se občas nepotkali ani ve třídě, natož na výletě a když už se povedlo, že jsme jeli ve veliké převaze z celkového počtu naší třídy, stálo to za to. Šestou třídu považuji za téměř klidnou část školy.

Sedmou třídu přeskočím, ta nebyla ničím zvláštní, ale co teprve ta 8. Na začátku osmé třídy jsme jako každý, kdo nastoupí do 8. třídy, měli absolvovat přírodovědný kurz. Přírodovědný kurz je jedním z nejlepších výletů, který můžete na základní škole zažít. Se svými spolužáky i kamarády z vedlejších tříd zažijete spoustu zábavy

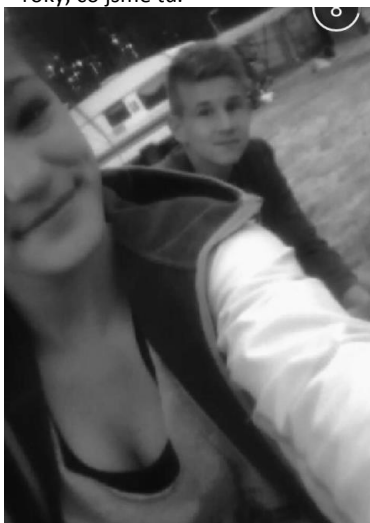

Pokud nevíte, o čem je přírodovědný kurz a chtěli byste vědět, jak si ho užili letošní osmáci, prolistujte stránky časopisu a přečtete si článek. Od začátku druhého stupně jsme mezi sebou jako třídy dost bojovaly - áčko a béčko nesnášeli sportovku a naopak, ale tento výlet nás docela spojil.

Každý z vás, kdo váhá, jestli jet nebo ne, radím vám dobře, jedte, naučíte se nové věci, zažijete spoustu srandy nejen mezi sebou, ale i s našimi učiteli, a že se umí o randu postarat velice dobře.

9. C

Tak a máme tu devítku, ten poslední rok, který si přejeme, aby co nejrychleji utekl, ale zároveň aby nikdy neskončil. Myslím si, že pro spoustu z nás to bude těžký okamžik, až budeme stát před celým učitelským sborem, říkat závěrečné proslovy, a vykládat jim, co jsme s nimi prožili a co prožili oni s námi za celé ty roky, co jsme tu.

Myslíte si, že se do pololetí učíme a pak hahaha, samá volná hodina, jak by řekla p. uč. Justová, tak na to zapomeňte. Buďte v klidu, my si to také mysleli, celkem jsme to podcenili a teprve teď nám to začíná docházet, že některé věci v šesté, v sedmé, osmé třídě jsme se měli naučit, i když to občas máme na háku a děláme, že je nám všechno totálně ukradený, že škola je k ničemu a tak podobně, všechno nám pomalu, ale jistě dochází.

Přišlo nám období, kdy se vytváří třídní trika, jejichž návrhy by se měly poslat, aby byly hotové, no a znáte to, každý z nás má jiný vkus, a tak nastaly problémy a zkratky, ale i přes to jsme se dokázali dohodnout a triko objednat. Čas se krátí a několik z nás se připravuje na přijímací zkoušky na školy, které si zvolili na další cestu našimi životy, také se nám blíží vodácký kurz, který jistě bude stát za to a bude další velkou a poslední společnou vzpomínkou, kterou si ponese v srdcích, až do konce života. Tady naše cesta končí a my se na věky rozdělíme a každý si svým perem bude psát svojí další kapitolu života. Hodně štěstí nám všem!

balu

Odcházím

Kvůli tomuhle článku jsem přišla do časáku. Že to nechápete? Vysvětlím. Když jsem byla ještě na prvním stupni a kupovala si časopis, totálně jsem zbožňovala, když deváťáci psali tenhle článek a těšila se, až ho budu psát taky. A ta chvíle je právě teď. Těšila jsem se na to, jak naprosto zkritizuju, jak mám těžkej život a co se mi nelíbí. Teď když tu sedím a jsem skoro na konci školního roku, trochu mě přepadá nostalgie. Nebudu to okecávat a vy čtete dál, ať se dozvíte můj příběh v průběhu Edisonky.

A v nich měli penály, sešity, přinesli jsme si podložku na stůl a vodovky a tempéry a všechny ty věci, co jsou potřeba. Během roku jsme se naučili psát, což jsme trénovali v našich písankách. Počítat do deseti a číst, sice dost mizerně, ale přece. Taky jsem nastoupila do družiny do oddělení číslo 1 k paní vychovatelce Procházkové, kterou jsem absolutně zbožňovala. První třída utekla jak voda a následovala druhá. Tam už nám to přišlo o dost náročnější. Ale upřímně druhá byla to stejný, jak první, akorát jsme byli o rok starší.

Na Edisonku chodím devět let. 1. září 2007 jsem nastoupila do 1. A k paní učitelce Talavaškové. Celou dobu, co jsem byla ve školce, jsem se těšila do školy, takže první den pro mě byl nejlepší den do té doby. Měla jsem kornout, který byl větší než já a byl plný dobrot. Když jsem přišla do třídy, seděly tam další děti v mém věku a koukaly stejně vyděšeně jako já. Posadila jsem se do lavice a za chvíli zazvonilo a vešla paní učitelka. Rozdala nám seznam pomůcek pro školní rok a hodina utekla jak nic a my šli domů a další den už jsme přišli s aktovkami.

Pak nastala 3. a to jsme dostali paní učitelku Březinovou, která byla na naší škole jen po dobu 3let a učila jen nás a byly to úžasný tři roky. S ní jsme byli na své první škole v přírodě, která byla úplně skvělá, a do teď na ni vzpomínám jen v tom nejlepším. Chodili jsme do solné jeskyně každou středu po dobu 4. ročníku a tam si povídali a vždycky bylo o čem. V páté třídě jsme podnikly cestu do Prahy na vánoční trhy, což bylo totálně boží. Stavili jsme se tam v nové budově Národního muzea, v které byla výstava, která se jmenovala Vynálezy a vynálezci. Do teď si na ni pamatuju, pak jsme prošli vánoční trhy na Staroměstském náměstí

. A nakonec se stavili na Václaváku a položili svíčku u pomníku Václava Havla, jelikož pár dní před návštěvou naší třídy Prahy zemřel. A pak zase cesta vlakem domů. Pamatuju si, jak holky od nás ze třídy (včetně mě) vešly do kupé, kde byli kluci „nalepený“ na okně. Šly jsme se podívat, na co tam tak koukají a na nástupišti stála holka a kluk a líbali se. Oni z toho byli úplně hotový. A za pár měsíců byl konec roku a my se museli rozloučit s některými našimi spolužáky, kteří přecházeli na gympl. A hlavně s naší úžasnou třídní. A měl nás čekat druhý stupeň.

Já se tam vůbec netěšila, protože nám učitelé furt vyhrožovali, jak to tam bude náročné a jak na nás učitelé nebudou brát ohledy (někdy mi přijde, že na nás berou větší ohledy, než na prvním stupni) a jak se budem neustále učit. Což bylo pro mě nepředstavitelný. Pro mě, co prošla první stupeň se samými jedničkama v každém ročníku. Ale stejně přišlo první září a my nastoupili do šesté třídy. Druhý stupeň byl pro mě úplně jiný „svět“. Měli jsme o hodně víc předmětů, na každé předmět nový vyučující, kteří si nepamatovali naše jména a říkali nám „holčičko v růžových šatech, chlapečku v žlutém tričku“.

Ujala se nás paní učitelka Hrabětová, pro niž to byla první zkušenost ohledně třídnictví. Přibyli k nám noví spolužáci. Dva kluci a jedna holka. Klukům bylo o 2 roky víc než nám, takže byli na trošku jiné úrovni než 11-12leté děti. A holce bylo stejně, jak nám. „Zdravím, Adri“. Jelikož jsem byla hodně malá proti lidem v mém věku (což jsem i do teď), hrozně jsem se bála starších ročníků. Připadali mi všichni obrovský a měla jsem z nich strach. Kdykoliv na mě někdo starší promluvil, totálně jsem zrudla a co nejrychleji někam zmizela.

Nastoupila jsem do školního časopisu a jsem tu už 4 roky a jsem za to moc vděčná a hrozně mě to baví, i když byly chvílky, kdy jsem chtěla přestat, ale teď jsem ráda, že jsem to neudělala. Na konci roku se konal školní výlet v Jílovém na pět dnů, kde jsem se dost sblížila s mými současnými kamarády Nikčou, Lenkou a Kubou. Byl to super výlet a v dobrém na něj vzpomínám. Dobrá je historka o tom, jak jsme s Lenkou běžely na záchod v ranních hodinách a začalo strašně pršet a my přiběhli úplně promočené na kost. A byl konečně konec školního roku, prospěla jsem s vyznamenáním a měla jsem čtyři dvojky. A začala sedmička.

K nám do třídy přistoupili tři nové holky a jeden nový kluk. Vždycky jsem si přála víc holek ve třídě, jelikož jsme byly do té doby jen 4 holky a kluci měli převahu. V září proběhl přírodovědný kurz v Kytlici, o kterém jsem tu už psala. Poznala jsem tam spoustu lidí (hlavně ze současné 9. C), s kterými bych se, kdyby nebylo kurzu, nikdy nebavila. A další důležitá událost byl pro mě lyžák, kde jsem se naučila na snowboardu, za co jsem nejvíc vděčná a nejradši na světě, protože to je to, co miluju ze všeho nejvíc. A byl to nejlepší týden s nejlepšíma lidma.

Přistoupili k nám tři kluci. Zdáli se celkem v pohodě, ale tak nějak se začala celá naše třída měnit. Kluci se začali strašně předhánět v tom, kdo je větší frajer a to tím způsobem, že začali bejt na všechny zlí, někdy tu jejich „srandu“ přeháněli. Ale pro mě byl hlavní zlom v tom, že jsem se začala bavit s o rok mladšíma klukama z cěčka. Měli jsme takovou svoji crew a vůbec mě moje třída nezajímala, i když jsem si v podvědomí přála svojí úžasnou třídu z prvního stupně.

Na konci sedmičky byl zas školní výlet, tentokrát u Máchova jezera, kde mi to připadalo, že se vrátilo vše do starých kolejí, moc jsme si to užili, i když se tam stalo pár horších věcí. A nastala osmička.

Konečně devítka. Rok, na kterej se těší snad každý, každý se těší na to, až bude nejstarší ve škole, jaké bude king, jak bude vysokej a budou mít z něj respekt. Opak je pravdou, teda aspoň u mě. Měřím 158 centimetrů, a že by měl někdo ze mě respekt, se mi taky nezdá. Stalo se to, co jsem si přála a všichni propadlíci či ti, co přestoupili, vyšli, a nás zůstalo ve třídě jen 14. 10 kluků a 4 holky. Moc nás nezbylo. Mě čekalo v prosinci vyhlášení časopisu roku v Brně, což bylo úžasný (viz článek v minulém díle). Děkuju paní učitelce Justové, že to s náma přežila. A pak byl v lednu lyžák

A byl konec roku a zas nás čekal školní výlet. Tady jsem poznala svojí skvělou kamarádku Simonku. Výlet byl super, ale chyby by se našly. A byl konec roku. Odešlo mi z devítky pár kamarádů a z toho jsem byla dost smutná.

Ten byl zase skvělejší, úžasný lidi, zážitky, ta bezstarostnost byla dokonalá, nechtělo se mi odtamtud. A pak bylo zas před pololetím a začaly se uzavírat známky. Dopadlo to dobře, jedna 3 z matematiky a pak jedničky a dvojky. A začaly se řešit přihlášky, a vše kolem toho. Já už byla rozhodnutá, volba byla jasná - Hotelová škola obor Hotelnictví. A v únoru k nám přistoupil nový spolužák. V půlce dubna proběhly přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky. U mě nedopadly moc dobře, ale přijali mě na obě dvě školy a ještě jsem se s mým překvapením skončila na dobrém místě, takže maximální spokojenost. A už je květen.

Moje etapa základní školy končí. Když se kouknu zpět a zamyslím se, mám úsměv na tváři. Přesto, že jsem se těch 9 dlouhých let těšila, až odtud vypadnu, teď se mi odtud nechce. Poznala jsem tu spoustu super lidí, našla skvělé kamarády a největší dík patří všem mým učitelům, kteří to se mnou a s mojí třídou vydrželi. I když to někdy bylo těžké a lezli mi na nervy a my jim, teď jsem jim moc vděčná za to, co mě naučili. A teď už mě čeká střední. Noví lidi, nové prostředí. Edisonka mi bude chybět, prožila jsem tu spoustu krásných chvil a doufám, že jsem vás tu za ty 4 roky nenudila a pokud ano, teď už bude ode mne klid ☺

ZŠ EDISONOVA

